

Gunnar Weibull

En förlusti ett enda slag av en man av Gunnar Weibulls resning är inte lätt för ett land, en stad, en släkt, en familja att bära. När dödsbudet kom, vägrade man att tro på möjligheten av att allt detta skulle ha hänt och att en man med sällsynt rika möjligheter i sin hand att förrätta nyttiga och välsignelsebringande gärningar på många skilda områden helt plötsligt skulle ha försvunnit ur synkretsen.

Gunnar Weibull var född den 14 januari 1919 i Landskrona som son till konsul Harry Weibull och hans maka Maja, född Pihl. Han tillhörde fjärde generationen på Weibullsholm och en av de allra äldsta Landskrona-släkterna. Efter studentexamen i hemstaden 1937 blev han fil.kand. i Lund 1940 och avlade civilekonomexamen vid Handelshögskolan i Stockholm 1943. Därefter inträdde han i familjeföretaget som medhjälpare åt sin fader.

Vid sidan av all denna verksamhet fortsatte Gunnar Weibull i det längsta även inom den naturvetenskap, inom vilken han erhållit sin grundutbildning i Lund, och gjorde omfattande genetiska undersökningar inom släktet *Dactylis*. (hundäxing). Hans stora botaniska intresse förde honom in på grässets biologi och han blev en föregångsman som sakkunnig ifråga om gräsmattor och andra grönytor.

När fadern avled och efterträddes av agronom William Weibull som företagets verkställande direktör blev Gunnar Weibull en av de tre yngre meddirektörerna i företaget för att efter William Weibulls bortgång år 1962 bli vice verkställande direktör.

Det är en hopplös uppgift för en ålderman att kunna ge en verklighetstrogen bild av Gunnar Weibulls personlighet, men det går inte att gå den uppgiften förbi.

Att börja med skall det erinras att Sveriges Riksdag för en gång skall glömt bort partigränsernas gastkramningar. Det skedde när Gunnar Weibull av riksdagen i dess helhet fick namn om sig att vara en ovanligt klok man, i vilken intet svek fanns och som därför blev respekterad av alla partier. Och det märkvärdiga var, att Gunnar Weibull även i ömtåliga frågor kunde bevara sitt självständiga tänkande och handlande utan att avvika en tum från saklighetens, rättens och sanningens väg.